

мнѣніе, че чрезъ исповѣдъ-та сѧ прощава: второ отъ любовь, да обикне Бога, и ближніа си: Бога чрезъ намразваніето първыты си желаніа: ближніа си чрезъ прощеніето сѣко прегрѣшеніе отъ негова страна: трете отъ надѣжда, да сѧ надѣе здраво на Божіата благодать, и помощь, и четвърто отъ сзкръшеніе, да поволи истинскы за стореныты си грѣхове. Из онова, което ми дойде на ума е, че днескашніа тз разслабленз е ималз двѣ болести, едната дѣшевна: грѣхътз; дрѣгата тѣлесна: разслабленность-та. Христосъ го е исцѣрилз и отъ двѣтѣ; първенз отъ болестъ-та дѣшевна: „чѣдо ѡставлѣютсѧ тебѣ грѣси твой,“ и послѣ отъ тѣлесната болестъ: „взстани, и возми ѡдръ твоѣй, и иди въ домъ твоѣй.“ Из когато го исцѣрилз отъ дѣшевната, нѣкои си дѣмали, че Христосъ хѣли: „чтѣ сѣй тѣкѡ глагѡлетз хѣлы;“ Когато отъ тѣлесната, сичкыти сѧ почувдали, и славили Бога: „ѣкѡ дивѣтисѧ всѣмъ, и славити Бѡга глагѡлющымъ: николиже тѣкѡ видѣхомъ!“ това ще рече, че челоуѣцити никакъ не щѣтъ да знаѣтъ дѣшевното исцѣленіе, и само тѣлесното исцѣленіе почитатъ. Разволѣва сѧ єдинъ Христіенинъ, тамъ около постелката мѣ жената е загрижена, и ѡплашена, тамъ дѣцата наскървени, тамъ слѣгы и слѣгыни сѧ готови за сѣко слѣгѣванье, тамъ сродници, и приателіе сѧ намиратъ готови за ѡтѣха и посѣщеніе. Онзи болніатъ іавно е че не е єдинъ свѣтецъ, той е челоуѣкъ, който носи тѣло, и живѣе въ свѣта; кой знае колко, и каквы грѣхове има въ дѣшата си? слѣдователно той е боленъ, и грѣшенъ, и който имъ бы рѣказъ, да поыкатъ дѣховника, за да излѣкѣва болніатъ отъ грѣхове ты мѣ, това имъ сѧ вижда, че той хѣли: „Чтѣ сѣй тѣкѡ глагѡлетз хѣлы;“ сичката имъ грижа и възрзаніе е да поыкатъ лѣкарътъ, и не єдинъ, но много, за да захванѣтъ да го лѣкѣватъ сѣкакъ за тѣлесното здравіе. Ставатъ молѣбни, милостыни, молитвы, защо ли? никогажъ за да прости Богъ грѣхове ты на болніа, нъ за да даде Богъ здравіето на болніатъ. Христосъ не направи тѣй сѧ днешніа разслабленъ: той първенъ го излѣкѣва отъ грѣхове ты мѣ: „чѣдо! ѡпѣщѣютсѧ тебѣ грѣси твой;“ послѣ отъ разслабленіето мѣ: „взстани, и возми ѡдръ твоѣй, и иди въ домъ твоѣй;“ и това е за да сѧ надчимъ, да поыкѣваме въ болеститы си първо дѣховника, за да ны прости, и послѣ лѣкарътъ, за да ны излѣкѣва. И що сѧ страхѣваме ако тѣ-